

باز چون که کعبه بی تو لایق است بهر کس که فراغت آید درم بویست کردن احوال
باری بی تو در هر شیئی چنانچه که از تحت بجز آنهم سحر و هفتاد تخت و دو
بوی چنانچه بر کسی ستم کرد یا نوسنتی بر آنجا خود کند آنجا که کس که کندی
سراجا میسر شدی سوزیم در سوزن چنانکه آن ماه چنان حافظ اول و کوی
ما یک مجلسی شدن ای حافظ که کت چو شمع بلای رسته بسوزد و باز
اگر کس که بلای رسته شمع کجی بان و صبر ایله **وله العسا** در آنکه در آن چشم
توان در آید باز ایچ و کل که حسنه دل که وقت کلمه **بنام** در تن خرد
رو آن در آن مار کله که اولش صبر کرد جان کله خطاب مرشد در **بنام**
فرقت تو چشم من چنان در دست کله که سنگ فرقتک بنم چشمی آملین در
بغلی که چشم باب و صفت مکرش پدماز **مکر** سنگ و صفاک تیغ با بی
که و آنچه مرد عالم بعضی ده اول انقباضی و غیرتک و دشتی طلب در
عجب که چون سینه رنگ دل بخون پاکت بر عجم که دمی مکرکی کوکل خون
طوری می خون خرقه ایلوی **بعضی** مشادی و در دست رخت دو آید باز
سنگ با یمن بزرگ سوری حکمزدن که در اچلور و مکرکی بوندن رنگ مکر
سناستی ایله در که عیاض معناسه در حراد حجت ماسون اطمینی چکنی حال ایله
ز اول اولور دیکور **بنام** پیش آینه اول پیر آنچه می دارم **کوکل** آینه می
او که هر شی که طوسم **بعضی** حیاتی حالت می ناما تو باز **سنگ** حالک
چنانکه بی غیاسی کوستر در خطاب هدایه در **بوان** مثل که سب آینه است
دو در آن اول مثل ای که کجی جامه در سندن اراق سنازه بهی سترم
که سب چه زاید باز بیلور صادم که کجی که در سطلو عر حراد کجی کرده اولی
طاعت دن عاقبت نه حاصل اولور دیو بو فکده ایچ دیکر سنازه بی سترم

آکسین
عالمدر

اکی

اکی صابر در بری اعلی در بری صابری حساسه در **یکیت** حبیب و سهریل در
طریق حافظ **طریق** عشق شکل آسان حافظ برود **کرم** مرغ راجه
تفاوت کند نیست و فر آ **کرم** عیاض اینش روشن نه تفاوت اید حراد خلاص
و شوق ایله سلوک ایله شکل طریق آسان ایله کن میان در **وله العسا**
ای سر و نفا زشتی که خوش میروی **بنام** ای صک سرو بازی که ناز ایله
خوش کیدرسن **عشق** آید باز تو هر خطه ضد ناز **سنگ** ناز که عشاق
هر دم بوزنی نیاری و در خطاب باری تی در **خفت** یاد خطت حسنه که
در آن **حسن** خلقی صفا مبارک اولسون زمر از لیل **بهر** به اندر بر قدر تو
بنام ناز همانا ز قاسمی سنگ سرو کله بخش کرد حراد خطب ایلی تعالی در دور
مراد العظمت از آری **والکبر** در دانی حسینی بو در حجت یایق ایلی ایکن
بیان در اول ذکر ای بدیم اعتباری ایله در بهرین انقباضی ایله در
چشمه صفا ایله ای دست دیکر نه که دیوان جایی ده بو صفا به صاف
بر غزل واقع اولمش **غزل** اینه آینه ای میسر است آن غیرت حور
سحر حور سینه فر و حقیقت **بعضی** بر شیخ نور **بعضی** آینه زنده و اطفال
بطون **نماز** حیلون کنان چشم **بعضی** آینه ظهور **بعضی** آینه سحر که آینه
طیلسه **نماز** حایل آن شیخ **بعضی** سب عجز **بعضی** آینه سب آینه زدنش بهیم
دانت و در سب **بعضی** آینه نور و دیش حکم عیاضت و سرور **بعضی** دلا
ده را او بیدجه عیاضت روجه است **بعضی** دیوانه آینه او بیدجه نردنگ و چشم
بعضی ای که کله چشمه بر آینه است **بعضی** آینه است که بی او شوقان نور
صبر **بعضی** آینه که چشمه سر آینه نو آینه در دست **اول** کسبه که سنگ عجز
بعضی لطیف مرزنگ آرزوی دارد **چون** خود کو آینه سوزان سوز

باز صعب

سور حاد